Ankenævnet for Forsikring

Den 2. december 2015 blev i sag nr. 88359:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ratepensioner i SEB Pension. Han klager over, at selskabet har krævet tilbagebetaling af udbetalte pensionsydelser.

Selskabet har gjort gældende, at der ved en fejl er blevet udbetalt for meget i henhold til klagerens rateforsikringer. Selskabet har anført, at klageren ikke har været i god tro omkring sin berettigelse til beløbene. Selskabet har krævet tilbagebetaling af udbetalte nettoydelser på i alt 47.221,19 kr.

Klageren har i brev af 13/8 2015 til nævnet anført:

> **"Klage over tilbagebetalingskrav fra SEB Pension, Aftale nr. …**
> Jeg har i SEB Pension nogle ratepensioner med løbende månedlige udbetalinger, der i udbetalingsperioden fra 2006/07 har varieret i mindre grad med deraf følgende reguleringer. I perioden fra 2007 til december 2012 var jeg således bosat i [land] og var fritaget for PAL-skat. Efter min tilbageflytning til Danmark gav SKAT besked til SEB Pension om, at jeg ikke længere var fritaget for PAL-skat.
>
> I marts måned 2015 udbetalte SEB et engangsbeløb på kr. 40.844,49 efter skat. I følge udbetalingsbrev fra SEB den 11. marts 2015 vedrørte beløbet perioden fra 1. januar 2013 til 31. marts 2015, dvs. 27 månedlige udbetalinger.
>
> Efterfølgende har SEB i et brev dateret 'juli 2015', der blev modtaget af mig den 29. juli 2015 oplyst, at selskabet har udbetalt for meget til mig. Det for meget betalte beløb består ifølge selskabet af engangsbeløbet vedrørende de nævnte 27 måneder, samt nogle efterfølgende udbetalinger på i alt 6.376,70. Hvorledes det sidstnævnte beløb nøjagtig fremkommer, er jeg ikke klar over, men jeg går ud fra, at det vedrører månederne april-juli 2015.

I brevet har SEB samtidig forlangt, at jeg indbetaler beløbene på kr. 40.844,49 samt 6.376,70, som ifølge selskabet er udbetalt for meget.

Da jeg ikke kunne anerkende dette krav, skrev jeg den 30. juli 2015 og gjorde indsigelse.

Selskabet har nu i en skrivelse dateret 6. august 2015, som jeg først har modtaget med posten den 11. august, fastholdt sit tilbagebetalingskrav, idet selskabet dog vil undlade at kræve tilbagebetaling af et beløb på kr. 1.706,67 vedrørende juli 2015. Det er uklart, om selskabet fastholder sit tilsvarende krav vedrørende månederne april-juni.
…
Baggrunden for min indsigelse mod kravet er, at jeg er fuldstændig ude af stand til at vurdere størrelsen af de foretagne udbetalinger, herunder vurdere rigtigheden af selskabets påstand om, at der er udbetalt for meget. I udbetalingsbrevene står blot, hvad der udbetales. Resten af informationerne vedrører beregning af A-skat. Når jeg modtager udbetalinger, lægger jeg SEB's talmæssige oplysninger uprøvede til grund, alene af den grund at jeg ikke er i stand til at efterprøve rigtigheden. Jeg går derfor ud fra, at selskabets tal er korrekte. Specielt for så vidt angik engangsbeløbet, antog jeg, at der var tale om et beløb, der på en eller anden måde var opsparet i en pulje, en efterregulering eller lignende, måske i forbindelse med omlægningen af udbetalingerne eller PAL-skatten, men jeg er slet ikke gået nærmere ind i dette, da jeg ikke kan gennemskue tallene. I udbetalingsbrevet fra 11. marts står blot, at der udbetales 40.844,49 kr., og at ydelsen er for tiden 01.01.2013-31.03.2015.

Selskabet hævder nu, at det har betalt for meget på grund af en fejl i IT-systemet i forbindelse med PAL-omlægning og forlængelse af udbetalingsperioden, men jeg bliver ikke klogere af denne oplysning. Det er muligt, at den er korrekt, men for mit vedkommende kan den lige så godt være forkert.

Det ligger derimod i sagen fast, at eventuelt for meget udbetalte beløb udelukkende beror på fejl hos SEB, og at jeg ligesom andre pensionsmodtagere er fuldstændig ude af stand til at vurdere de beløb, der udbetales, både ved udbetalingen og ved selskabets krav om tilbagebetaling. Som forbruger må jeg i forhold til et professionelt pensionsforsikringsselskab være berettiget til at gå ud fra, at de udbetalinger, jeg modtager, også er korrekte, specielt når realiteten er, at jeg er afskåret fra at vurdere beregningerne. Selskabet tillader sig nu ovenikøbet at hævde, at jeg ikke kan være i god tro. Hertil er blot at sige, at det var jeg. Jeg havde ingen anelse om, at der skulle foreligge en fejl. Det er muligt at selskabet vil hævde, at jeg burde have sat mig ned og kontrolleret tallene og spurgt mig selv, om selskabets opgørelse af udbetalingsbeløbene var korrekte. Det gjorde jeg ikke, da min erfaring er, at jeg reelt ikke er i stand hertil, og jeg mener i øvrigt, at det ville være mere nærliggende, at selskabet selv kontrollerede sine beregninger.

Under disse omstændigheder er det min opfattelse, at selskabet alene må bære ansvaret for eventuelle fejlberegninger og de heraf følgende udbetalinger, og at SEB derfor ikke kan kræve de pågældende beløb tilbage.

Jeg beder derfor Klagenævnet træffe afgørelse om, at SEB Pension er uberettiget til at kræve de nævnte beløb tilbage."

I brev af 7/9 2015 fra selskabet til nævnet hedder det:

> "Sagen omhandler, hvorvidt selskabet er berettiget til at kræve tilbagebetaling af et beløb, som ubestridt er udbetalt for meget i henhold til klagerens rateforsikring, eller om klageren har været i god tro ved modtagelsen af fejludbetalingerne, jf. Aftalelovens § 32 stk. 1.
>
> Klageren, der er advokat af uddannelse, har siden 2006 haft 3 ratepensionsaftaler i SEB Pension under udbetaling. Der har jævnligt været kommunikeret om pensionsordningerne med klageren, der indtil 2012 var bosat i ... Det som Bilag A vedlagte brev af 1. december 2008 viser, at klageren har en betydelig indsigt i virkemåden for rate- og livrenteforsikringer og beskatningen heraf.
>
> Klageren har under hele udbetalingsforløbet hver måned modtaget et brev med en angivelse af den månedlige ydelse på de 3 aftaler. Ydelsen på den i denne sag omdiskuterede aftale …69 var i 2012 brutto **kr. 3.755,43**, jf. eksempelvis brev af 25. oktober 2012, Bilag B.
>
> Klageren, der havde haft fordel af en lempelig … beskatning og derfor havde maksimeret rateudbetalingerne, vendte tilbage til Danmark ca. 1. januar 2013. Ved overgangen til dansk beskatning ønskede klageren at forlænge rateudbetalingsperioden, og han kontaktede derfor SEB Pension herom. Ved forlængelsen af rateudbetalingsperioden på aftale …69 faldt den månedlige ydelse til brutto **kr. 1.125,45**, hvilken ydelse med tilhørende månedlig orientering via brev blev udbetalt gennem 2013, 2014 og til og med marts 2015. Der henvises til de af klageren fremlagte udbetalingsbreve af 20. december 2014, 27. januar 2015 og 24. februar 2015.
>
> I februar 2015 begik en medarbejder i SEB Pension en fejl, da hun i IT-systemet skulle ændre klagerens status fra PAL-fritaget (…perioden) til PAL-pligtig fra 2013. PAL-ændringen indebar ikke en reduktion i klagerens garanterede rateydelse, men ændringen kan på den anden side oplagt ikke have skabt en forventning hos klageren om, at ydelsen ville stige, når renteafkastet igen skulle pensionsafkastbeskattes.
>
> Fejlen indebar, at selskabets IT-system mistede informationen om, at aftalen var omlagt 1. januar 2013. Dermed troede IT-systemet, at der i de 27 måneder for perioden 1. januar 2013 til 31. marts 2015 var udbetalt ca. 2.650 kr. (forskellen mellem 3.755,43 og 1.125,45) x 27 for lidt, hvilket resulterede i den af klageren fremlagte brev af 11. marts 2015 omtalte fejludbetaling på brutto **kr. 71.654,49**.
>
> Fejlen blev først opdaget i juli 2015, så for månederne april juli 2015 'genoptog' IT-systemet den gamle aftale fra før 2013 og udbetalte, jf. de af klageren fremlagte breve af 27. marts, 25. april, 27. maj og 26. juni, 4 x brutto **kr. 3.779,32** (i stedet for de korrekte kr. 1.125,45), hvorved klageren modtog **kr. 10.615,48** for meget.
>
> Også udbetalingen af de kr. 1.706,67, som fremgår af det af klageren fremlagte brev af 1. juli 2015, skyldes føromtalte fejl. Som det fremgår af mit brev til klageren af 6. august 2015, har selskabet valgt at yde klageren en kompensation for det besvær, som sagen har medført, så dette beløb kræves ikke tilbagebetalt.
>
> Det samlede tilbagebetalingskrav udgør derfor kr. 71.654,49 + kr. 10.615,48 = **kr. 82.269,97**. Klageren kan - forudsat betaling sker senest 1. december 2015 - nøjes med at tilbagebetale SEB Pension nettoudbetalingen kr. 47.221,19, idet selskabet derefter kan nå at korrektionsindberette i 2015 og få de skattebetalte kr. 35.048,78 retur fra SKAT. Så-

fremt klageren først tilbagebetaler efter 1. december 2015, skal det ske med samtlige kr. 82.269,97, idet en korrektionsindberetning i 2016 indebærer, at det er et krav fra SKAT for at kunne opnå skattetilbagebetaling.

Ud fra en forventning/forudsætning om, at klageren under ingen omstændigheder ønsker at tilbagebetale, har SEB Pension ind til videre stoppet månedlige udbetalinger fra aftalen. Hvis ankenævnet måtte anerkende selskabets krav på tilbagebetaling, agter selskabet derfor at modregne kr. 82.269,97 i klagerens depot og beregne og udbetale en ny rateydelse baseret på det nedskrevne depot. Der er den fornødne konneksitet til en modregning, der ikke vil være i strid med FAL § 116. Hvis nævnet ikke er enig heri, vil klageren i stedet blive retsforfulgt med krav om tilbagebetaling.

Der foreligger efter selskabets opfattelse en fejltagelse, der utvivlsomt er reguleret af Aftalelovens § 32 stk. 1. Spørgsmålet er alene, om klageren ved modtagelsen af fejludbetalingerne vidste eller burde vide, at der forelå en fejl. Det er uden relevans, om klageren vidste eller burde vide, hvad årsagen til fejlen var - han burde alene have indset, at noget formentlig var galt - og som en naturlig følge heraf have kontaktet selskabet.

Når man, uden nogen form for forudgående, meningsfyldt forklaring, ud af den blå luft pludselig modtager et beløb, der svarer til ca. 64 gange den normale månedlige ydelse og desuden efterfølgende begynder at modtage månedlige ydelser, der er over 3 gange så høje som hidtil, vil selv en almindelig begavet forbruger uden nogen form for faglig viden om pensionsaftaler have svært ved at forestille sig, at dette kan have sin rigtighed.

Hertil kommer, at klageren ikke en sådan forbruger. Hen er advokat af uddannelse, og har endda - både med Bilag A i 2008 og sin egen-initierede produktomlægning i 2013 - demonstreret en særlig viden omkring udbetaling af skattepligtig, privat pensionsopsparing.

Det gøres derfor gældende, at klagen skal afvises, og at SEB Pension er berettiget til at kræve tilbagebetaling i overensstemmelse med den oven for beskrevne procedure."

Hertil har klageren i brev af 8/10 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"1. Forbruger
I brevet anfører SEB Pension, at jeg ikke er forbruger ... Det er uklart, hvorfra SEB Pension har den opfattelse. Som beskyttelsesværdig forbruger i relation til en bestemt aftale anses personer, der hovedsagligt handler udenfor deres erhverv. Jeg handler ikke med forsikringer og rådgiver heller ikke herom, og det har jeg aldrig gjort. Det er derfor åbenbart, at jeg i denne sag er forbruger, og at retsstillingen skal bedømmes i lyset heraf.

2. Regelgrundlaget for kravet fra SEB Pension
Det beror også på en retlig misforståelse, når SEB Pension anfører, at det foreliggende spørgsmål er reguleret af Aftaleloven ... Denne sag drejer sig ikke om, hvorvidt SEB Pension har afgivet en viljeserklæring, som selskabet ikke er bundet af (Aftl. § 32, stk. 1). Sagen drejer sig derimod om, at selskabet har foretaget en rent faktisk disposition i form af udbetaling af et beløb, som selskabet bagefter kræver tilbage, fordi selskabet hævder, at betalingen beroede på en fejl. Dette juridiske problem er ikke lovgivningsmæssigt reguleret, heller ikke i Aftaleloven, men derimod omfattet af en fra den almindelige obligationsret velkendt problemstilling, betegnet 'tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld'. Hvorvidt et sådant beløb kan tilbagesøges eller ej beror på en samlet vurdering og afvejning af en række faktorer, der er udviklet i retspraksis gennem mange år, såsom hver af parternes indsigt i det område, som betalingen vedrører, parternes forskellige status,

om forbrugeren var berettiget til at indrette sig efter det modtagne beløb, god eller ond tro hos modtageren samt overvejelser af, hvem der bør bære risikoen ved denne ene parts fejltagelser etc.

3. Indsigt i pensionsforhold
Selskabet hævder i brevet, at jeg har 'en betydelig indsigt i virkemåden for rate- og livrenteforsikringer og beskatningen heraf.' … samt at jeg har 'demonstreret en særlig viden omkring udbetaling af skattepligtig, privat pensionsopsparing.' ... Til støtte herfor anføres i den forbindelse yderligere, at jeg er advokat af uddannelse.

Det er korrekt, at jeg er uddannet advokat, men resten af udsagnene er rent vrøvl.
…
Jeg har på intet tidspunkt som advokat beskæftiget mig med livs- og pensionsforsikringer. Jeg har ikke ført en eneste retssag eller voldgiftssag på dette område eller rådgivet herom.
…
Selskabet hævder også, at der jævnligt har været kommunikeret om pensionsordningerne med mig. Det har jeg ingen som helst erindring om, bortset fra selskabets lange årsbreve med redegørelse for depotets udvikling, skattemæssige forhold etc., som jeg intet har forstået af.

Specielt hævder selskabet som nævnt, at mit brev til selskabet af 1. december 2008 (bilag A) viser, at jeg 'har en betydelig indsigt i virkemåden for rate- og livrenteforsikringer og beskatningen heraf.' Det er ganske enkelt urigtigt. … [Min revisor] anbefalede mig at bede SEB Pension om et tilbud på konvertering af ratepensionerne til livrenter, hvilket jeg gjorde. Brevet er formuleret af revisoren. Jeg fik et svar fra selskabet, men jeg husker ikke indholdet. Det blev forelagt for revisoren, der meddelte, at det ikke kunne betale sig at konvertere til en livrente.
…
Jeg synes oprigtig talt, at det er langt ude, når selskabet hævder, at dette demonstrerer nogen som helst indsigt i pensionsforhold.

Derimod vil jeg henvise til et andet brev, som jeg fik fra selskabet kort tid efter min klage. Brevet, som vedlægges, er dateret 6. september 2015 og vedrører en anden rateforsikring hos selskabet. I brevet tilbyder selskabet, at jeg kan omlægge en såkaldt 'Traditionel pension' til en 'Tidspension med garanti'. Jeg ved hverken, hvad en Traditionel pension eller en Tidspension med garanti er, men jeg kunne forstå, at selskabet tilbød at forhøje mit depot på den pågældende ordning med knap 215.000 kr., svarende til en forhøjelse af depotet på mere end 25%! I den sag handlede jeg på nøjagtig samme måde som i andre anliggender på pensionsområdet. I erkendelse af, at jeg intet forstår af de mekanismer og regler, der er bestemmende, har jeg valgt at stole på de dispositioner og anbefalinger, som selskabet gennem tiden er kommet med. Jeg har altså accepteret tilbuddet, men på baggrund af selskabets argumentation i nærværende klagesag kan jeg ikke undgå at få den tanke, om selskabet ikke med samme ret ville kunne hævde, at jeg da bør kunne sige mig selv, at selskabet ikke sådan uden videre kan forhøje et depot med mere end 25%, og at selskabet derfor ikke er bundet af brevet.

Eksemplet viser blot, at specielt på dette område er forbrugerne fuldstændig afhængige af pensionsselskaberne uden mulighed for at efterprøve, om det, der oplyses eller udbetales, er korrekt eller ej. Det er derfor efter min opfattelse berettiget, hvis forbrugeren vælger blindt at stole på pensionsselskabet, således som jeg har gjort.

4. God tro
Det er et faktum, at jeg ikke har indset, at selskabet har udbetalt det omhandlede beløb ved en fejl, og jeg ved stadig ikke, om det faktisk er en fejl. Selskabet skriver, at det er ubestridt, at der er udbetalt for meget ... Dette er korrekt, men kun i den forstand, at jeg ikke er i stand til hverken at bekræfte eller bestride, at der er begået en fejl.

Spørgsmålet i forbindelse med god eller ond tro er derfor, om jeg burde have indset det. Det har jeg naturligvis også spurgt mig selv om, efter at sagen er opstået. På baggrund af, at pensionsområdet er ekstremt vanskeligt tilgængeligt for lægmand, må det efter min opfattelse være berettiget at vælge ikke at gå nærmere ind herpå, men have tillid til, at det der præsenteres og gøres fra selskabets side er korrekt. Jeg har en grundlæggende tro på, at danske forsikrings- og pensionsselskaber er hæderlige og ordentlige, og at de er underkastet den fornødne offentlige regulering med tilsyn og kontrol, så jeg ikke behøver at have nogen mening om, hvad jeg præsenteres for. Jeg mener derfor ikke, at jeg i denne sag burde have haft en mening om, at udbetalingen var forkert. Der kunne være alle mulige reguleringsmekanismer, som jeg ikke kender til, der bevirkede, at der blev overført beløb fra en pulje eller lignende, som jeg ikke havde kendskab til.

Det er derfor min opfattelse, at jeg ikke burde have indset, at udbetalingen var fejlagtig.

5. Fejlen
Såfremt det er rigtigt, at udbetalingen beroede på en fejl, er det ubestrideligt, at dette udelukkende skyldes en fejl fra selskabets side. Det er da heller ikke gjort gældende fra selskabets side, at jeg har begået nogen fejl. På selskabets brev kan jeg forstå, at fejlen skyldes en enkelt medarbejder, og at selskabet mener, at jeg burde have opdaget medarbejderens fejl. Det mener jeg ikke, men synspunktet rejser imidlertid unægtelig det spørgsmål, hvorfor selskabet ikke selv burde have opdaget fejlen, inden beløbet blev udbetalt. Har SEB Pension ingen kontrol med, at de enkelte medarbejderes dispositioner er korrekte? Er der ingen kvalitetssikring i systemet? Er det rimeligt, at selskabet blot overlader det til kunderne at opdage de fejl, som selskabet begår?

6. Afvejning af de forskellige hensyn
De almindelige regler om tilbagesøgning af beløb betalt i urigtig formening om skyld går ud på, at der skal foretages en afvejning af de forskellige hensyn i den konkrete sag, og på det grundlag tages stilling til, hvem af parterne, der bør bære risikoen for den ene parts fejlagtige betalinger. Det bør her tages i betragtning, at der er tale om en fejl begået af en professionel stor international virksomhed på et særdeles specialiseret område over for en forbruger, som ikke har indsigt i området. Det bør også tages i betragtning, at modtageren af beløbet ingen fejl har begået, udover den mulige fejl at stole på selskabet. Endvidere bør det inddrages, at der tilsyneladende ingen form for kontrol eller kvalitetssikring har været i selskabet forud for beløbets udbetaling. Endelig bør der tages hensyn til, at jeg rent faktisk har disponeret over beløbet i tillid til selskabets udbetaling.

Under disse omstændigheder er det min opfattelse, at selskabet selv må bære det fulde ansvar og risikoen som følge af selskabets egen fejl.

7. Tilbagebetaling/modregning i depot
Ifølge selskabets brev … er der på grund af selskabets fejl opstået den ubehagelige problemstilling, at hvis en eventuel tilbagebetaling ikke er foretaget senest 1. december 2015, vil det få den konsekvens, at der ikke kan foretages skattekorrektion, og at selskabet i konsekvens heraf vil forhøje sit tilbagebetalingskrav til 82.269,97. Dette problem skyldes også udelukkende, at selskabet har begået en fejl. Det kan efter min mening ikke bebrej-

des mig, at jeg foreligger problemet i form af en klage til Ankenævnet. Det er derfor et problem, som selskabet må løse eller afbøde.

Selskabet anfører i forbindelse hermed, at selskabet har en 'forventning/forudsætning om, at klageren under ingen omstændigheder ønsker at tilbagebetale'. Jeg ved ikke, hvorfra selskabet har denne forventning/forudsætning, men jeg kan oplyse, at det er en urigtig forudsætning. Jeg har naturligvis et håb om, at Ankenævnet vil give mig medhold, men hvis det skulle ske, at jeg ikke får medhold, er det min hensigt at tilbagebetale beløbet. Det er en beslutning, der er truffet i samråd med min bank, der vil bistå med finansieringen. Jeg gør derfor indsigelse mod selskabets varsling af en modregning og nedskrivning af depotet."

Hertil har selskabet i brev af 9/10 2015 til nævnet anført:

"Det er ikke hævdet, at klageren ikke skulle være forbruger. Det er alene - som led i argumentationen omkring god tro >< ond tro - gjort gældende, at klageren besidder særlige kvalifikationer, der hæver hans vidensniveau over den almindelige forbrugers.

At SEB Pension gennem udbetalinger har disponeret i forhold til de fejlbehæftede udbetalingsmeddelelser (viljeserklæringerne), bringer selvsagt ikke forholdet uden for Aftalelovens § 32 stk. 1. Selv uden skriftlige udbetalingsmeddelelser, som de der foreligger i denne sag, ville udbetaling imidlertid i sig selv være en viljeserklæring, der kan bedømmes efter bestemmelsen. Og selv hvis man i stedet vurderede forholdet ud fra den af klageren omtalte obligationsretlige problemstilling 'tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld' følger det af klagerens egen beskrivelse heraf, at det er nøjagtigt de samme overvejelser (som for Aftalelovens § 32 stk. 1), som ligger bag denne problemstilling.

Nettotilbagebetalingskravet er i alle tilfælde kr. 47.221,19. Der opstår alene et midlertidigt likviditetsproblem for klageren, hvis han venter med at tilbagebetale til efter 2015, idet SKAT i så fald forlanger bruttotilbagebetaling til SEB Pension af kr. 82.269,97, idet SKAT ellers ikke vil godskrive klageren den af SEB Pension indbetalte A-skat på kr. 35.048,78.

Der er således intet i klagerens brev, der giver SEB Pension anledning til at fravige de synspunkter, der fremgår af mit brev til nævnet af 7. september."

Af selskabets brev af 11/3 2015 til klageren fremgår:

"Til Deres orientering sender vi en oversigt over Deres udbetaling.

Deres udbetaling vil i alt blive på 40.844,49 kr.

…69

Ydelse for tiden 01.01.2013 - 31.03.2015	71.654,49 kr.
…	
A-skat	-30.810,00 kr.
Til udbetaling	40.844,49 kr."

8. 88359

Nævnet udtaler:
Det fremgår af sagen, at klageren i 2012 på sin ratepensionspolice nr. …69 fik udbetalt 3.755,43 kr. om måneden før skat. Han aftalte pr. 1/1 2013 med selskabet, at udbetalingsperioden skulle forlænges, og den månedlige udbetaling for 2013, 2014 og 2015 faldt derfor til 1.125,45 kr. før skat. Selskabet har i slutningen af hver måned udsendt et orienteringsbrev om policens udbetaling for den kommende måned.

Selskabet har ved brev af 11/3 2015 meddelt klageren, at der ville blive foretaget udbetaling af ydelse vedrørende tiden 1/1 2013 til 31/3 2015 på i alt 71.654,49 kr. før skat, hvilket herefter skete. Nævnet lægger til grund, at denne udbetaling er fejlagtig i forhold til pensionsaftalen og er sket som følge af, at en medarbejder i selskabet begik en fejl i selskabets IT-system. Fejlen førte endvidere til, at klageren i april-juli 2015 fik udbetalt for store månedlige beløb á 3.779,32 kr. før skat. Selskabet har i brev af juli 2015 krævet tilbagebetaling af de fejlagtigt udbetalte beløb, i alt svarende til 82.269,97 kr. før skat.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at et forsikringsselskab, der har udbetalt ydelse i et tilfælde, hvor det ikke har været forpligtet til det, som hovedregel kan kræve den udbetalte erstatning tilbagebetalt. Denne hovedregel kan fraviges efter principperne om condictio indebiti, hvis modtageren har været i god tro om sin berettigelse til beløbet, og udbetalingerne er forbrugt til underhold.

Efter en samlet vurdering af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har krævet tilbagebetaling af beløbet svarende til 82.269,97 kr. før skat.

Nævnet har lagt vægt på, at der er tale om et stort beløb i forhold til de aftalte løbende ydelser fra ratepensionen. Nævnet finder, at klageren burde have kunnet indse, at han ikke i marts 2015 var berettiget til en udbetaling af et engangsbeløb af den pågældende størrelse, heller ikke som efterregulering, puljeudbetaling eller andet.

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabet rejste sit krav om tilbagebetaling i juli 2015, hvilket er relativt kort tid efter, at fejludbetalingen var sket.

9. 88359

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels